

در سالو کشی بعد از ریاست جمهوری تغییر پیدا نشد

گفت‌وگو با عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی

حجت الاسلام نصرالله پژمان فر، متولد ۱۳۴۳ در تهران، نماینده دوره نهم، دهم، یازدهم و دوازدهم مجلس شورای اسلامی و عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی از حوزه انتخابیه مشهد و کلات در استان خراسان رضوی است. با وجود قبولی در کنکور از ادامه تحصیل در دانشگاه انصراف داد. سپس وارد حوزه علمیه تهران شد و پس از چندی به حوزه علمیه خراسان مهاجرت نمود. حجت الاسلام پژمان فر در مدرسه مجتهدی زیر نظر اساتیدی مانند عبدالکریم حق شناس و صادق شریعتمداری به تحصیل پرداخت. در شهری نیز از اساتیدی مانند سید محمد حجت کوه‌کمری استفاده کرد. پژمان فر پس از چند سال ادامه تحصیل در مشهد، همکاری خود را با جامعه المصطفی العالمیه (شعبه مشهد) آغاز کرد. در همین دوران مدیریت مدرسه علمیه صدوقی در شهر مشهد را برعهده داشت.

مردم حل بشود.

• در ارتباط‌های مردمی چطور بودند؟

یکی از ویژگی‌های ایشان این بود که مردم بدون اینکه به لکت بیفتند، با ایشان صحبت می‌کردند. بسیاری از مقاماتی که ما با آنها سر و کار داریم، وقتی مردم می‌خواهند با آنها صحبت کنند، گاهی فضا به قدری سنگین می‌شود که به لکت می‌افتند و نمی‌توانند حرفشان را بزنند، اما با ایشان به قدری فضا صمیمی بود که پیرمرد، پیرزن، بچه، جوان می‌توانستند به راحتی حرفشان را بزنند.

اتفاقی را در خانواده خودم برایتان نقل کنم. من یک نوه دارم که کلاس دوم ابتدایی است. مادرش ساعت ۱۱،۱۰ شب به من زنگ زد و گفت: هر کاری می‌کنم فاطمه به خانه نمی‌آید. با دوستانش در مسجد نشستند و دعا می‌خواند و گریه می‌کند و می‌گوید تا خبر سلامتی آقای رئیسی را نشنود، به خانه بر نمی‌گردد. این یک حس است. این حس را نمی‌شود با یک جایگاه رسمی و ارتباطی از این دست برای دیگران ایجاد کرد. این یک ارتباط عاطفی است که بچه کوچک تا پیرمرد را شامل می‌شود و با ایشان ارتباط عاطفی برقرار می‌کنند.

• برخی می‌گویند ایشان جناحی بود و برخی می‌گویند فرا جناحی، نظر شما در این باره چیست؟

به نظر من زندگی آقای رئیسی یک زندگی سیاسی نبود، در حالی که جایگاه ریاست جمهوری یک جایگاه سیاسی است. یعنی این طور نبود که خودشان را در یک جناح یا گروه یا در یک مسیر بدانند. حس دوستی با جمعی و حس فاصله با جمع دیگری داشته باشند. با همه کار می‌کردند. بعضی‌ها انتقاد می‌کردند که چرا در کابینه‌شان بعضی‌ها از دولت قبل هستند. ایشان با همه کار می‌کردند که شیوه بسیار خوبی بود. سعی می‌کردند از همه ظرفیت‌ها استفاده کنند و در جهت

این شهید سرغ دارید؟

به نظر من ایشان ویژگی‌های خاصی داشت. به همین دلیل هم، هم در زمانی که مسئولیت داشتند و هم بعد از زمانی که این حوادث پیش آمد، ارتباط عاطفی در این سطح با مردم داشتند. تشییع جنازه ایشان در تبریز، قم، تهران و مشهد نمی‌تواند تصادفی و فقط در یک ارتباط سازمانی و جایگاه رسمی یک رئیس جمهور باشد. مهم‌ترین نکته این است که آقای رئیسی واقعا به مردم اعتقاد و مردم را باور داشت. گاهی اوقات اقتضای مدیریت این است که با مردم کار کنید، چون مسئولیت دارید. کار مردم را هم راه می‌اندازید، اما این طور نیست که با خوشحالی مردم خوشحال و با غم مردم ناراحت باشید.

این از ارتباط عاطفی با مردم نشئت می‌گیرد که وقتی مشکل مردم را می‌بینند بی‌قرار می‌شوند. درست مثل اینکه مشکل خودشان است و اگر شادی‌ای برای مردم پیش می‌آید، مثل این است که شادی برای خودشان پیش آمده است.

• نمونه‌ای از این مورد دارید؟

من این مسئله را مکرراً در آقای رئیسی دیدم. جوان بیست و چند ساله‌ای بود که تقاضا داشت در حرم حضرت خادم شود. من آنجا بودم که نزد آقای رئیسی آمد و تقاضایش را داد. من دقیقاً به هر دو نگاه می‌کردم. آقای رئیسی یک کمی با او شوخی کردند و حرف زدند. ایشان روحیه شوخ طبعی هم داشتند. به آن جوان گفتند که باشد، برایت یک کاری می‌کنم. چهره جوان بشاش شد و من دیدم آقای رئیسی هم خوشحال شدند.

از اعضای خانواده‌شان شنیدم که ایشان در هنگام گرفتاری مردم بی‌قرار می‌شد و گاهی حتی فشارشان افت می‌کرد. به نظر من خیلی مهم است که یک مسئول در کنار مردم باشد، مسائل آنها را ببیند و از نزدیک مباشرت پیدا کند و پیگیری کند تا مشکل

• سابقه آشنایی شما با شهید رئیسی به چه زمانی برمی‌گردد؟ با توجه به این که هم شهری هستید، احتمالاً باید سابقه طولانی‌ای باشد.

بله، همین طور است. از زمانی که ایشان در دادستانی و سازمان بازرسی بودند، مدت مدیدی که معاون اول قضاییه بودند، در طول مدتی که به آستان قدس آمدند و تولیت آستان قدس را داشتند و پس از آن که ریاست قوه قضاییه و ریاست جمهوری بر عهده گرفتند، در فراز و نشیب‌های متعدد و موضوعات مختلفی فرصت‌های کاری فراهم می‌شد و گاهی ارتباط تنگاتنگی با ایشان داشتیم. مخصوصاً پس از اینکه ایشان تولیت آستان قدس را پذیرفتند، سازمانی را در آستان قدس ایجاد کردند تحت عنوان «سازمان فرهنگی آستان قدس» که تمامی هفده هجده مجموعه‌ای که در حوزه مسائل آموزشی، فرهنگی، ورزشی فعالیت می‌کردند اعم از چاپخانه آستان قدس، کتابخانه آستان قدس، مدارس و دانشگاه امام رضا (ع) را به عنوان یک سازمان فرهنگی دور هم جمع کردند و بنده را به عنوان رئیس هیئت مدیره آن قرار دادند و ارتباط تنگاتنگی با ایشان داشتیم.

پس از اینکه به قوه قضاییه آمدند به اقتضای کمیسیون اصل ۹۰ و ارتباط آن با قوه قضاییه، در پرونده‌های مختلفی که در کمیسیون ایجاد می‌شد ارتباط بسیار نزدیکی با ایشان داشتیم. نهایتاً با پذیرش مسئولیت اجرایی کشور، هم به دلیل ارتباط عاطفی‌ای که به ایشان داشتیم و هم به دلیل بحث نمایندگی حوزه انتخابی‌ای که ایشان نسبت به آنجا تعلق خاطر داشتند، این ارتباطات همچنان برقرار بود و این توفیق را داشتیم که گهگاه در خدمتشان باشم و از نزدیک با هم گفتگو و مسائل را پیگیری کنیم.

• جنابعالی که سال‌ها با شهید آیت‌الله رئیسی در تعامل بودید، چه ویژگی‌های شخصیتی متمایزی از

با همه کار می‌کردند

به نظر من زندگی آقای رئیسی یک زندگی سیاسی نبود، در حالی که جایگاه ریاست جمهوری یک جایگاه سیاسی است. یعنی این طور نبود که خودشان را در یک جناح یا گروه یا در یک مسیر بدانند. حس دوستی با جمعی و حس فاصله با جمع دیگری داشته باشند. با همه کار می‌کردند. بعضی‌ها انتقاد می‌کردند که چرا در کابینه‌شان بعضی‌ها از دولت قبل هستند. ایشان با همه کار می‌کردند که شیوه بسیار خوبی بود. سعی می‌کردند از همه ظرفیت‌ها استفاده کنند و در جهت حل مسائل مردم، اگر آدمی را توانمند و با قدرت می‌دیدند، از ظرفیتش استفاده می‌کردند و او را به کار می‌گرفتند. اگر در جایی هم حس می‌کردند که فرد به درد نمی‌خورد، خیلی راحت او را کنار می‌گذاشتند و جایگزین برایش تعیین می‌کردند

رئیس عزیز

ویژه‌نامه چهلمین روز
عروج شهدای خدمت